

ønskelige i at nå frem til så vidt muligt ensartede vurderinger for samme art af skader.

Til § 42.

Reglen om, at skadelidte skal afholde udgiften ved omvurdering, såfremt denne ikke fører til et for ham gunstigere resultat, er begrundet i det ønskelige i at afskære ubeføjede begæringer om omvurdering.

Bestemmelsen i sidste pkt. om sikkerhedsstillelse vil formentlig kun sjældent finde anvendelse, da forbundet vil kunne fradrage udgiften til omvurdering i erstatningsbeløbet.

Til § 43.

Udtrykket „lovlige priser“ sigter til eventuelle maksimalpriser. Adgangen til at fastsætte normalsatser for bestemte arter af genstande eller grupper af genstande vil kunne blive aktuel med hensyn til erstatning for skader på ensartede effekter og ensartede grupper af effekter, f. eks. indbo. I tilfælde af totalskade på indbo kan normalsatser f. eks. tænkes fastsat på grundlag af lejlighedens størrelse og antallet af husstandens medlemmer. Vurderingsmændene er i øvrigt efter forslaget frit stillet med hensyn til hjælpemidler ved skadens vurdering og vil således alt efter forholdene kunne benytte sig af et skøn over værdien af de skadede effekter i handel og vandel og over, hvad skadens udbedring vil koste, samt størrelsen af eventuel brandforsikring, kreditforeningsvurdering og offentlig ansat ejendomsværdi.

Til § 44.

Bestemmelsen i stk. 1 er nødvendig for at sikre skadelidte imod, at panterrettigheder og andre rettigheder forfalder ved opstået krigsskade. Med andre rettigheder tænkes især på rettigheder i henhold til betinget skøde og på fordringer, som er sikret ved ejendomsforbehold. Panteretten og andre rettigheder i de skadede værdier består imidlertid fortsat og vil også bestå efter ejendommens genopbygning; jfr. herved § 16, stk. 2, hvorefter forbundets bestyrelse skal sikre sig, at erstatningen bliver anvendt til ejendommens genopbygning. Såfremt udbetaling af erstatningen finder sted, sikres pantekreditorernes og andre berettigedes interesser ved bestemmelserne i § 18.

Selv om gælden ikke forfalder på grund af skaden, vil den kunne forfalde på grund af manglende betaling af ydelserne, hvis erlæggelse kan være vanskeligjort på grund af krigsskaden. Det vil derfor også være påkrævet at give mulighed for udskydelse af forfaldstiden eller for henstand med betaling af ydelser på gælden.

Det foreslås derfor ved bestemmelsen i stk. 2,

at der gives hjemmel for forbundets bestyrelse til, hvor forholdene taler derfor, at bestemme, at forfaldstiden for renter, afdrag og andre ydelser, der forfalder i indtil et år fra skadens indtræden, udskydes i indtil et år, dog længst indtil det tidspunkt, da erstatningen kan kræves udbetalt. Anvendelsen af bestemmelsen vil medføre, at fristen i tinglysningslovens § 40, stk. 4, 1. pkt., først regnes fra det udskudte forfaldstidspunkt, hvorved panteretten for renterne vil kunne bevares med fortrinsret fremfor efterfølgende eller sideordnede panthavere i indtil 2 år fra det oprindelige forfaldstidspunkt.

Bestemmelsen vil for så vidt angår løssøre navnlig kunne tænkes bragt i anvendelse med hensyn til ydelser på restskylden for erhvervsløssøre solgt med ejendomsforbehold.

På tilsvarende måde kan forfaldstiden for senere ydelser udskydes for et år ad gangen på det vilkår, at de ydelser, for hvilke forfaldstiden tidligere er udskudt, bliver betalt. Det er dog en betingelse, at det forsikrede ikke må antages at være behæftet udover sin værdi. Rettighedshaverne skal have meddelelse om, at bestemmelserne er eller vil blive bragt i anvendelse.

Efter reglerne i stk. 3 kan panthaverne give henstand uden fortabelse af fortrinsretten. Henstanden med renter og lignende ydelser kan gives indtil det tidspunkt, da erstatningen kan kræves udbetalt helt eller delvis. Bestemmelsen omfatter ikke afdrag, idet der for disse kan gives henstand uden fortabelse af fortrinsretten. Baggrunden for, at erstatningens forfaldstid og ikke genopbygningens tilendebringelse foreslås som skæringstidspunkt, er, at den betydelig længere tid, der ellers ville henløbe, ville kunne føre til, at realkreditinstitutternes evne til at yde henstand ville kunne overskrides og til, at efterstående panthaveres stilling ville blive forsvækket, hvis restancer med renter kunne påløbe med fortrinsret gennem for lang tid.

Til § 45.

Da forslaget bygger på forsikringsmæssige principper, er det fundet hensigtsmæssigt i en særlig paragraf at optage en henvisning til de almindelige i forsikringsaftaleloven indeholdte regler.

Til § 46.

Bestemmelsen forudsætter, at det er ønskeligt, at de foreslåede foranstaltninger til etablering af en krigsforsikringsordning ikke iværksættes, medmindre forholdene taler derfor. Det skønnes endvidere ønskeligt, at Grønland kan holdes uden for loven, hvis den aktuelle situation tilsiger dette.